

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 18Csp/13/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123312509  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123312509.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, C., o zaplatenie 802,90 Eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovanej.

### odôvodnenie:

18Csp/13/2023

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 16. 05. 2023, domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 802,90 Eur spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03. 03. 2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Podľa žalobcu bola žalovaná v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 12. 02. 2015 zmluvu č. 2358060955, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, a na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 17. 08. 2020 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 802,90 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 560,11 Eur a z riadneho úroku vo výške 242,79 Eur. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 560,11 Eur od 03. 06. 2022 do zaplatenia, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy v celkovej výške 76,76 Eur s DPH.

2. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil žalobca súdu listinné dôkazy, a to platobnú históriu (č. I. 6-17 súdneho spisu), list zo dňa 09. 06. 2022 – spis č. 6732139 (č. I. 18 súdneho spisu), pokus o zmier zo dňa 09. 06. 2022 (č. I. 19 súdneho spisu), list zo dňa 09. 06. 2022 – spis č. 6732139 (č. I. 20 súdneho spisu), oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 06. 2022 (č. I. 21 súdneho spisu), pokus o zmier zo dňa 13. 03. 2023 (č. I. 22 súdneho spisu) s podacím hárkom zo dňa 14. 03. 2023 (č. I. 23 súdneho spisu), rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 (č. I. 25-40 súdneho spisu), žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 02. 06. 2022 (č. I. 41 súdneho spisu), prílohu

k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 02. 06. 2022 (č. I. 42, 43 súdneho spisu), zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania Flexidebet reg. č. 2358060955 (č. I. 44-46 súdneho spisu), európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní (č. I. 46 rub-47 súdneho spisu), výzvu na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020 (č. I. 48 súdneho spisu), podací hárok (č. I. 48 rub súdneho spisu), všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty (č. I. 49-72 súdneho spisu), cenník VÚB, D.. Občania platný od 01. 02. 2015 (č. I. 73-90 súdneho spisu), upomienku zo dňa 17. 07. 2020 (č. I. 91 súdneho spisu).

3. Žaloba spolu s prílohami, poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a uznesením súdu sp. zn. 18Csp/13/2023 zo dňa 21. 06. 2023, ktorým súd žalovanú podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadrila k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedla vo svojom písomnom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 23. 06. 2023.

4. Žalovaná v reakcii na uvedenú výzvu uviedla, že v súčasnosti nie je v jej silách zaplatiť uvedenú sumu jednorazovo. Spláca ďalšie 3 dlžoby (sumu 80,00 Eur k dlžobe pod sp. zn. 24Up/100/2023, sumu 50,00 Eur k dlžobe pod sp. zn. 9Csp/13/2023, sumu 31,27 Eur iná spoločnosť) a má zrážky zo mzdy v sume 41,83 Eur. Jej príjem pozostáva z platu. Jej čistý mesačný príjem po zrážkach zo mzdy a odvodoch činí 616,95 Eur bez odmien, ktoré nárokovateľné nie sú. Je matkou 7 ročnej školop povinnej dcéry. Po zaplatení všetkých splátok jej ostatne na bežné výdavky 446,95 Eur. Preto súd žiadala, aby jej umožnil vyššie uvedenú sumu uhradiť v mesačných splátkach po 40,00 Eur. Zároveň požiadala súd o odpustenie úroku z dlhu a trov zastúpenia. Uviedla, že svoj dlh uznáva, nevyhýba sa jeho splateniu, ale po započítaní všetkých úrokov a trov zastúpenia je to pre ňu likvidačné.

5. Žalovaná súdu predložila listinné dôkazy, a to potvrdenia uskutočnenia prevodu (č. I. 116-119, 127-133, 140 súdneho spisu), detail transakcie (č. I. 119 rub, 134 súdneho spisu), výplatné pásky (č. I. 120-122, 135-139 súdneho spisu).

6. Žalobca v replike, doručenej súdu dňa 11. 07. 2023, navrhol súdu, aby rozhodol v súlade s ustanovením § 282 CSP a súhlasil, aby bola žalovanej v rozsudku uložená povinnosť uhradiť vymáhanú sumu v pravidelných mesačných splátkach v sume vo výške 40,00 Eur až do zaplatenia.

7. Žalovaná už ďalšiu možnosť vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu nevyužila.

8. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 10. 10. 2023. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý v podaní, doručenom súdu dňa 04. 10. 2023, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán, k čomu v súlade s ust. § 177 ods. 2 písm. b) CSP udelil súhlas. Prílohou predmetného podania bola aj platobná história žalovanej od 06. 01. 2017 (č. I. 160-165 súdneho spisu).

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, špecifikovanými v bodoch 2., 5. a 8. tohto rozhodnutia, pričom z uvedených listín ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

10. Právny predchodca žalobcu (E. F. C., D.; skrátený názov: VÚB, a.s.) ako veriteľ (banka) uzavrel so žalovanou ako dlžníkom dňa 12. 02. 2015 zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“, reg. č. 2358060955, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru – nezabezpečený flexidebet, vo výške 500,00 Eur s dojednanou výškou úrokovej sadzby 18,90 % p. a. a s úročením pohľadávky z omeškania úrokovou sadzbou 24,05 % p.a. s tým, že povolené prečerpanie je povolené na účte G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Dátum zriadenia (možnosti čerpania) povoleného prečerpania bol dohodnutý medzi zmluvnými stranami po splnení odkladacej podmienky, ktorou bolo minimálne počas 3 po sebe nasledujúcich mesiacov po požiadaní o zriadenie povoleného prečerpania zasielanie a pripisovanie kreditných obrátov na účet, ku ktorému je povolené prečerpanie zriadené, vo výške minimálne 50 % z nastaveného limitu povoleného prečerpania. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ukončením zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania alebo kedykoľvek rozhodnutím alebo na

žiadosť dlžníka. Zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú. Podmienkou pre čerpanie úveru bolo zasielanie kreditných obrátov na účet, ku ktorému je zriadené povolené prečerpanie, v minimálnej výške 250,00 Eur mesačne. V čl. II bod 2. zmluvy dlžník potvrdil, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasil a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou. Zároveň dlžník potvrdil, že bol oboznámený s Cenníkom VÚB, a.s. V zmysle čl. II bod 13. zmluvy dlžník je povinný úver poskytnutý formou Povoleného prečerpania zaplatiť kedykoľvek na požiadanie veriteľa v plnej výške. Splatenie úveru podľa predchádzajúcej vety nie je spojené so žiadnou náhradou nákladov veriteľa so splatením úveru. Veriteľ môže požiadať dlžníka o splatenie úveru v plnej výške najmä ak dlžník poruší niektorú zo stanovených povinností špecifikovaných vo VOP.

11. V zmysle bodu 4.11.3. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s., pre depozitné produkty, účinných dňom 22. 11. 2014, v prípade vzniku nepovoleného debetu sme oprávnení poslať Vám upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného debetu. Ak nepovolený debet nevyrovnáte v nami stanovenej lehote, naša pohľadávka z nepovoleného debetu sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva a uplatníme si svoje práva zo Zabezpečenia pohľadávky alebo ju budeme vymáhať mimosúdnou alebo súdnou cestou. Za poslanie upomienky podľa tohto bodu si účtujeme poplatok podľa Cenníka.

12. Upomienkou zo dňa 17. 07. 2020 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že neuhradila nepovolený debet, ktorý vznikol na jej bežnom účte vo výške 23,84 Eur a že v prípade, ak v lehote do 15 dní odo dňa doručenia upomienky neuhradí uvedený nepovolený debet, banka pristúpi k zrušeniu nastaveného limitu povoleného prečerpania (pokiaľ bol nastavený), platobných kariet, trvalých príkazov, automatických prevodov, všetkých nastavených prevodov debetných úrokov a poplatkov uhrádzaných z účtu žalovanej a následnému vymáhaniu pohľadávky. Právny predchodca žalobcu zároveň žalovanú upozornil aj na jeho právo vypovedať zmluvu o bežnom účte. Doklad o tom, že predmetná výzva bola doručená do dispozičnej sféry žalovanej, žalobca súdu nepredložil.

13. Vo výzve na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020, adresovanej žalovanej, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam naďalej eviduje na bežnom účte žalovanej č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zistený nepovolený debet vo výške 540,61 Eur. Zároveň týmto vyhlásil záväzok žalovanej okamžite splatným a vypovedal Dodatok k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý) a zrušil limit prečerpania prostriedkov na účte žalovanej ku dňu 17. 08. 2020 s upozornením, že ak žalovaná do 3 dní od doručenia výzvy na zaplatenie nevyrovná jej záväzok, jej platobné karty budú zrušené. Doklad o tom, že predmetná výzva bola doručená do dispozičnej sféry žalovanej, žalobca súdu nepredložil.

14. V priloženom poštovom podacom hárku je uvedené, že žalovanej bola zaslaná zásielka pod podacím číslom H., ale nie je z neho zrejme, o akú zásielku sa jednalo ani dátum jej odoslania.

15. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020, uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, D. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o. ako postupníkom, a v zmysle prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, bola pohľadávka voči žalovanej ku dňu 02. 06. 2022 postúpená na žalobcu. V zmysle prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, pozostával peňažný záväzok žalovanej v celkovej výške 802,90 Eur z istiny vo výške 560,11 Eur a z úroku vo výške 242,79 Eur.

16. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 06. 2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že k 02. 06. 2022 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. 2358060955 v celosti, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke, na žalobcu. Doklad o tom, že predmetné oznámenie bolo doručené do dispozičnej sféry žalovanej, žalobca súdu nepredložil.

17. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu pokusom o zmier zo dňa 09. 06. 2022 a tiež pokusom o zmier zo dňa 13. 03. 2023, odoslaným žalovanej podľa podacieho hárku dňa 14. 03. 2023, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, naposledy vo výške 975,94 Eur.

18. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

23. Podľa § 2 písm. d) a e) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v

omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (pozn. § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Predmetom daného konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie zostatku neuhradenej dlžnej sumy poskytnutého úveru po jeho zosplatení s príslušenstvom titulom zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“.

29. V konaní nebolo sporné, že žalovaná ako dlžníka uzavrela dňa 12. 02. 2015 s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebný úver – nezabezpečený flexidebet vo forme povoleného prečerpania vo výške 500,00 Eur na bežnom účte žalovanej. Z právneho hľadiska aj napriek skutočnosti, že predmetná zmluva sa spravujú ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide zároveň aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanej, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach. Preto vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetné právne vzťahy medzi zmluvnými stranami posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. V danom prípade súd nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, hoci to žalobca navrhol v reakcii na vyjadrenie žalovanej, že svoj dlh uznáva a nevyhýba sa jeho splateniu, avšak vzhľadom k jej majetkovým a sociálnym pomerom žiadala, aby jej súd umožnil dlžnú sumu uhradiť v mesačných splátkach po 40,00 Eur, keď rozsudkom na základe uznania nároku môže súd rozhodnúť len vtedy, ak je prejav účastníka natoľko určitý, že z neho možno urobiť nepochybný záver, že úkon smeruje k uznaniu nároku (pozri bližšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1. novembra 1996, publikované v časopise *Zo súdnej praxe* pod č. 69/1996). Podľa R 13/1988 uznanie nároku účastníkom v priebehu občianskeho súdneho konania musí súd zhodnotiť v zmysle ustanovenia § 132 OSP (pozn. teraz § 191 CSP), teda v súvislosti s výsledkami vykonaného dokazovania, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/365/2021 zo dňa 25. 05. 2023, v zmysle ktorého „[v] spotrebiteľskom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku. Bez takéhoto poučenia súdom samo vyjadrenie spotrebiteľa, že „si je vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno považovať za uznanie nároku“. V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že obsah podania žalovanej, doručeného súdu elektronicky dňa 23. 06. 2023 a následne v listinnej podobe dňa 27. 06. 2023, nemohol nepochybné vyhodnotiť ako uznanie nároku v zmysle § 282 CSP, keď žalovaná v ňom zároveň požiadala súd o odpustenie úroku z dlhu a trov zastúpenia s odôvodnením, že je to pre ňu likvidačné. Súd preto nemohol prejav žalovanej uznať za taký kvalifikovaný uznávací prejav, ktorý by mohol byť podkladom pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Súd tak dospel k záveru, v posudzovanej veci nie sú splnené podmienky na to, aby rozhodol spôsobom upraveným v ustanovení § 282 CSP, t. j. rozsudkom pre uznanie nároku. Takýto prejav žalovanej je podľa názoru súdu možné považovať v spojení s obsahom žaloby len za zhodné tvrdenie sporových strán o určitej skutočnosti, konkrétne o tom, že medzi právnym predchodcom žalobcu (t. j. so Všeobecnou

úverovou bankou, a. s.) a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a že žalovaná neplnila v stanovených termínoch minimálne splátky.

31. Súd sa následne zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v danom konaní, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. 10. 2021 (publikovaný v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod číslom 6), z ktorého vyplýva, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

32. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (pozri bližšie napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12. 12. 2017, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 302/2019-44 zo dňa 20. 02. 2020).

33. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby.

34. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 v spojení s jej prílohou zo dňa 02. 06. 2022 a preukazoval ju aj oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 06. 2022.

35. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu s tým, že postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, kde na strane veriteľa vystupuje banka, je umožnené priamo ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, upravujúcim predpoklady a možnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu aj na inú osobu ako je banka, t.j. banka môže postúpiť pohľadávku voči klientovi i bez súhlasu klienta aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je klient (dlžník) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky. Predpoklady postúpenia pohľadávky vzniknutej zo spotrebiteľského úveru sú zároveň upravené aj v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď predpokladom platného postúpenia je postúpenie len takej pohľadávky, ktorá je po končení termínu splatnosti alebo ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022). Uvedené predpoklady musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky s tým, že nesplnenie čo i len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj voči dlžníkovi. Na uvedený záver nemá vplyv ani prípadné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré v takom prípade nemá voči dlžníkovi žiadne účinky.

36. Súd sa preto ďalej zaoberal, či v posudzovanom prípade ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. či ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. V článku I. zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“, uzatvorenej na dobu neurčitú, bola konečná splatnosť úveru dohodnutá ukončením zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania. V článku II bod 13. zmluvy dlžník bola zároveň dohodnutá povinnosť žalovanej zaplatiť úver poskytnutý formou povoleného prečerpania kedykoľvek na požiadanie veriteľa v plnej výške s tým, že veriteľ môže požiadať dlžníka o splatenie úveru v plnej výške najmä, ak dlžník poruší niektorú zo stanovených povinností špecifikovaných vo VOP. Aj v zmysle bodu 4.11.3. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s., pre depozitné produkty, účinných dňom 22. 11. 2014, ktorých pravdivosť žalovaná v konaní nespochybnila, bol právny predchodca v prípade vzniku nepovoleného debetu oprávnený poslať žalovanej upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného debetu.

38. V danom prípade právny predchodca žalobcu vo výzve na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020 vyhlásil záväzok žalovanej titulom zisteného nepovoleného debetu vo výške 540,61 Eur na bežnom účte žalovanej okamžite splatným, nakoľko si žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas.

39. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné zdôrazniť, že okamžité zosplatenie úveru má povahu jednostranného právneho úkonu, adresovaného dlžníkovi. Ide teda rovnako ako aj v prípade upomienky zo dňa 17. 07. 2020, v ktorej právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že neuhradila nepovolený debet na jej bežnom účte vo výške 23,84 Eur, o adresované písomnosti, ktoré sa musia nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, t. j. ak sa okamžité zosplatenie úveru ako aj výzva banky, že je spotrebiteľ v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) nedostane do sféry dispozície jeho adresáta (spotrebiteľa), nevyvolajú tieto právne úkony zamýšľané právne účinky. Preukázateľné doručenie jednostranných právnych úkonov veriteľa (výzvy a oznámenia o okamžitom zosplatnení) do dispozičnej sféry dlžníka je tak jednou z podmienok platného zosplatenia úveru (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. 10. 2021), pričom preukázanie dôjdenia (jednostranného) právneho úkonu (prejavu vôle) do dispozičnej sféry dlžníka ako adresáta v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaťažuje veriteľa ako odosielateľa (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/20/2023 zo dňa 28. júna 2023).

40. V posudzovanom prípade však súd konštatuje, že žalobca súdu nepredložil žiadny doklad o tom, že upomienka zo dňa 17. 07. 2020, v ktorej právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že v prípade, ak v lehote do 15 dní odo dňa doručenia upomienky neuhradí uvedený nepovolený debet, banka pristúpi k zrušeniu nastaveného limitu povoleného prečerpania (pokiaľ bol nastavený), platobných kariet, trvalých príkazov, automatických prevodov, všetkých nastavených prevodov debetných úrokov a poplatkov uhrádzaných z účtu žalovanej a následnému vymáhaniu pohľadávky, sa dostala do sféry dispozície žalovaného, a v tomto smere nenavrhol vykonať ani žiadne dokazovanie.

41. Čo sa týka doručenia výzvy na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020, žalobca ako dôkaz jej doručenia do dispozičnej sféry žalovanej predložil súdu poštový podací hárok (č. I. 48 rub súdneho spisu). Predloženie samotného podacieho hárku však samo o sebe ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky aj do dispozičnej sféry žalovanej, t.j. nepreukazuje aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Aj keď odosielateľ nemá na doručovanie zásielky prostredníctvom poštového doručovateľa vplyv a dosah, ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyžaduje, aby prejav vôle došiel adresátovi - neprítomnej osobe. Nestačí teda v spore preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry žalovanej ako adresáta, čím jej bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou a s jej obsahom. Navyše, ak právny predchodca žalobcu zasielal výzvu na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020, doporučene, nič žalobcovi nebránilo v tom, aby predložil súdu aj potvrdenie o sledovaní zásielky pod podacím číslom, pod ktorým bola evidovaná. Zároveň považuje súd za potrebné poukázať aj na to, že z obsahu samotného poštového podacieho hárku (č. I. 48 rub súdneho spisu) nevyplýva ani čas odoslania zásielky, ani to, čo malo byť predmetom odoslania, keďže v ňom absentuje akákoľvek informácia tak o dátume ako aj o zásielke, resp. v nej absentuje možnosť jej identifikácie (napr. označením odosielanej zásielky identifikačným číslom, ktoré právny predchodca žalobcu používal vo svojich podaniach), keďže na podacom hárku sú len informácie o podacom čísle, adresátovi, spôsobe odoslania a cene za službu. Z obsahu podacieho hárku tak nemožno overiť, že jej predmetom mala byť práve výzva na zaplatenie (pozri bližšie rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/20/2023 zo dňa 28. 06. 2023).

42. V posudzovanom prípade súd navyše poukazuje a zdôrazňuje tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu neodosielal žalovanej upomienku zo dňa 17. 07. 2020 (č. I. 48 súdneho spisu) a výzvu na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020 (č. I. 91 súdneho spisu) ani na adresu trvalého pobytu žalovanej uvedenu

v zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ (č. I. 44 súdneho spisu), ani na adresu jej zmeneného trvalého pobytu, keď žalovaná podľa lustrácie v registri obyvateľov SR sa prihlásila na adresu trvalého pobytu, uvedenú v záhlaví tohto rozhodnutia, v roku 2018.

43. Súd už len pre úplnosť veci s poukazom na vyššie uvedené uvádza, že žalobca súdu nepreukázal ani doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 06. 2022 do dispozičnej sféry žalovanej.

44. V konaní tak nebolo preukázané, že žalovaná mala objektívne možnosť oboznámiť sa s uvedenými prejavmi vôle právneho predchodcu žalobcu, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je, aby sa určitá ním tvrdená skutočnosť, rozhodná podľa hmotného práva, v konaní preukázala, t. j. aby ju súd uznal za pravdivú, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

45. Nepreukázanie splnenia podmienky doručenia výzvy na zaplatenie a upomienky do dispozičnej sféry žalovanej postačuje na prijatie záveru o neúčinnom zosplatnení úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/6/2023 zo dňa 5. apríla 2023, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/20/2023 zo dňa 28. 06. 2023).

46. Preto je možné uzavrieť, že v posudzovanom prípade tak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre jeho platné zosplatnenie a rovnako žalobca súdu nepreukázal a ani netvrdil, že ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorá podľa článku I. mala nastať ukončením zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania alebo kedykoľvek rozhodnutím alebo na žiadosť dlžníka.

47. Súd ešte pre úplnosť veci uvádza, že vo výzve na zaplatenie zo dňa 17. 08. 2020 právny predchodca žalobcu vypovedal Dodatok k zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru, a nie zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“, reg. č. 2358060955, titulom ktorej si uplatnil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania. V každom prípade, ako už bolo vyššie uvedené, súd nemal preukázané doručenie predmetnej výzvy do dispozičnej sféry žalovanej.

48. Pokiaľ banka mienila pohľadávku voči žalovanej postúpiť, podliehala režimu § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže v posudzovanej veci bolo nepochybné, že úverový vzťah vznikol medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu, ktorý je bankou. Podľa prvej vety (časť za bodkočiarkou) § 92 ods. 8 zákona o bankách týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, pričom pod čiarou sa nachádza odkaz na § 17 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného potom vyplýva, že aj v prípade banky je nevyhnutným predpokladom pri postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnenie podmienky § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. že sa jedná o postúpenie pohľadávky voči spotrebiteľovi, ktorá je splatná (pozri rozhodnutie R 4/2021).

49. Súd ďalej konštatuje, že zákon o bankách jednoznačne definuje aj ďalšie podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Z uvedeného je tak zrejmý reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (zákonnými podmienkami) platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné (doručenie) zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. 03. 2022).

50. Keďže súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené predpoklady zosplatnenia úveru, potom nedošlo k splneniu podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a ani podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná. A keďže žalobca súdu nepreukázal ani doručenie výlučnej a samostatnej písomnej výzvy banky (právneho predchodcu žalobcu) klientovi (žalovanej), že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd nemá inú možnosť ako konštatovať, že nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky medzi Všeobecnou úverovou bankou, D. a žalobcom. V prejednávanej veci išlo preto o postúpenie v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a teda sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže sa jedná o absolútnu neplatnosť, t. j. o úkon vykonaný v rozpore s kogentnou zákonnou úpravou, nenastali jeho účinky a preto žalobca nepreukázal existenciu aktívnej vecnej legitímácie v konaní, pričom preukázanie aktívnej vecnej legitímácie je základným predpokladom úspechu žalobcu v konaní (pozri bližšie rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2017). Z uvedeného dôvodu sa súd už ďalšími tvrdeniami sporových strán nezaoberal a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu voči žalovanej v celom rozsahu zamietol (I. výrok).

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mala žalovaná úspech v celom rozsahu, vznikol jej aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a preto jej súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania (II. výrok). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

18Csp/13/2023

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,  
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo  
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.